

Iliad: Book 9, Lines 182-431

τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ

ρήϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 185

τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ

καλῆ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν,

τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας:

τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ, 190

δέγμενος Αἰακίδαην ὁπότε λήξειεν ἀείδων,

τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἠγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,

στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο: ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς

αὐτῇ σὺν φόρμιγγι λιπῶν ἔδος ἔνθα θάασσεν.

ὣς δ' αὐτῶς Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη. 195

τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς:

‘χαίρετον: ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον ἦ τι μάλα χρεώ,

οἷ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστων.’

ὣς ἄρα φωνήσας προτέρῳ ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,

εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν. 200

αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα:

‘μείζονα δὴ κρητῆρα Μενoitίου υἱὲ καθίστα,

ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἐκάστω:

οἷ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.’

ὦς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ. 205

αὐτὰρ ὃ γε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς ἀγῆϊ,

ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄϊος καὶ πίονος αἰγός,

ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ράχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῆϊ.

τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς.

καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε, 210

πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα ἰσόθεος φῶς.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,

ἀνθρακιῆν στορέσας ὀβελούς ἐφύπερθε τάνυσσε,

πάσσε δ' ἄλὸς θείοιο κρατευτῶν ἐπαείρας.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχευε, 215

Πάτροκλος μὲν σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ

καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.

αὐτὸς δ' ἀντίον ἴζεν Ὀδυσσεύς θείοιο

τοίχου τοῦ ἐτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει

Πάτροκλον ὃν ἐταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220

οἱ δ' ἐπ' ὄνειθα ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,

πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα:

χαῖρ' Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς 225

ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο

ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν, πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ

δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,

ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα διοτρεφές εισορόωντες

δείδιμεν: ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230

νηῆς ἐϋσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκίην.

ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο

Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι

κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶ

σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235

Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων

ἀστράπτει: Ἔκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων

μαίνεται ἐκπάγλως πίσυνος Δί, οὐδέ τι τίει

ἀνέρας οὐδὲ θεούς: κρατερὴ δὲ ἐλύσσα δέδυκεν.

ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἥῳ δῖαν: 240

στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα

αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

δηώσειν παρὰ τῆσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.

ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς

ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη 245

φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἐκάς Ἴργεος ἵπποβότοιο.

ἀλλ' ἄνα εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ υἷας Ἀχαιῶν

τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος

ρέχθεντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρεῖν: ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250

φράζευ ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.

ὦ πέπον ἦ μὲν σοί γε πατήρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς

ἦματι τῷ ὄτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε:

τέκνον ἐμὸν κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη

δώσουσ' αἶ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255

ἴσχειν ἐν στήθεσσι: φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων:

ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον

τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.

ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθουαι: ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν

παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα: σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260

ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλήξαντι χόλοιο.

εἰ δὲ σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω

ὅσά τοι ἐν κλισίησιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων:

ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,

αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265

πηγούς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.

οὐ κεν ἀλήτιος εἶη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο

οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,

ὅσος Ἀγαμέμνωνος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.

δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας 270

Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλες αὐτὸς

ἐξέλεθ', αἷ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.

τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότε ἀπηύρα

κούρη Βρισῆος: ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμεῖται

μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι 275

ἢ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἦτ' ἀνδρῶν ἦτε γυναικῶν.

ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται: εἰ δέ κεν αὖτε

ἄστῳ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,

νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι

εἰσελθόν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί, 280

Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,

αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.

εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῖκὸν οὗθαρ ἀρούρης

γαμβρός κέν οἱ ἔοις: τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,

ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. 285

τρειῖς δέ οἱ εἴσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ

Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα,

τάων ἦν κ' ἐθέλησθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι

πρὸς οἶκον Πηλῆος: ὃ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει

πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πώ τις ἔη ἐπέδωκε θυγατρί: 290

ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα

Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν

Φηράς τε ζαθέας ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον

καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.

πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλός, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος: 295

ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,

οἳ κέ σε δωτίνησι θεὸν ὧς τιμήσουσι

καὶ τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.

ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλήξαντι χόλοιο.

εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον 300

αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς

τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἷ σε θεὸν ὧς

τίσους': ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο:

νῦν γάρ χ' Ἔκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι

λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον 305

οἷ ἔμεναι Δαναῶν οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς:

ἄδιογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ

χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποπειπεῖν,

ἦ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὧς τετελεσμένον ἔσται, 310

ὧς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.

ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Αἴδαο πύλησιν

ὄς χ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὧς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα:

οὐτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω 315

οὐτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν

μάρνασθαι δηϊοσιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμέσ αιεὶ.

ἴση μοῖρα μένοντι καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι:

ἐν δὲ ἱῆ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἠδὲ καὶ ἐσθλός:

κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἐοργῶς. 320

οὐδέ τί μοι περὶκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ

αιεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.

ὥς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρησι

μάστακ' ἐπεὶ κε λάβησι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,

ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀϋπνοὺς νύκτας ἴαυον, 325

ἦματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων

ἀνδράσι μαρνάμενος ὄρων ἔνεκα σφετεράων.

δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,

πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον:

τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330

ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον

Ἄτρεΐδῃ: ὃ δ' ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῆσι

δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.

ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσι:

τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μόνου Ἀχαιῶν 335

εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα: τῇ παριαύων

τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν

Αργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας

Ατρεΐδης; ἢ οὐχ Ἑλένης ἔνεκ' ἠϋκόμοιο;

ἢ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340

Ατρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων

τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὡς καὶ ἐγὼ τὴν

ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητὴν περ ἐοῦσαν.

νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησε

μή μεν πειράτω εὖ εἰδότος: οὐδέ με πείσει.

ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι

φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.

ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,

καὶ δὴ τείχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ

εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν: 350

ἄλλ' οὐδ' ὧς δύναται σθένος Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο

ἴσχειν: ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον

οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἔκτωρ,

ἄλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν:

ἔνθά ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὀρμήν. 355

νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἔκτορι δίῳ

αὔριον ἰρὰ Διὶ ρέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι

νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προερούσσω,

ὄψαι, αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,

ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360

νήας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας:

εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος

ἦματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.

ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων:

ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν 365

ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους πολίων τε σίδηρον

ἄξομαι, ἄσσοι ἔλαχόν γε: γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,

αὐτίς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων

Ἄτρεΐδης: τῷ πάντ' ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω

ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζονται Ἀχαιοὶ 370

εἴ τίνα που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν

αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος: οὐδ' ἂν ἔμοιγε

τετλαίη κύνεός περ ἐὼν εἰς ὧπα ἰδέσθαι:

οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδέ μὲν ἔργον:

ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιπεν: οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις 375

ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν: ἄλις δέ οἱ: ἀλλὰ ἔκηλος

ἔρρέτω: ἐκ γάρ εὐ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.

ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴση.

οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη

ὅσά τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380

οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας

Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,

αἶθ' ἐκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν' ἐκάστας

ἄνερες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν:

οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη ὄσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385

οὐδέ κεν ὄς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων

πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.

κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,

οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτη κάλλος ἐρίζοι,

ἔργα δ' Ἀθηναίη γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι: 390

οὐδέ μιν ὄς γαμέω: ὃ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,

ὃς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.

ἦν γὰρ δὴ με σαῶσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,

Πηλεὺς θὴν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός.

πολλαὶ Ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε 395

κοῦραι ἀριστήων, οἳ τε πτολίεθρα ρύονται,

τάων ἦν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.

ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ

γήμαντα μνηστὴν ἄλοχον εἴκυϊαν ἄκοιτιν

κτῆμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτῆσατο Πηλεΐδης: 400

οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν

Ἴλιον ἐκτῆσθαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον

τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,

οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει

Φοίβου Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἐνι πετρηέσση. 405

ληϊστοὶ μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,

κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα,

ἄνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λειστή

οὐθ' ἔλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.

μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα 410

διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτιο τέλοςδέ.

εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,

ᾧλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται:

εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

ᾧλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν 415

ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ᾧκα τέλος θανάτιο κιχείη.

καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην

οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆετε τέκμωρ

Ἰλίου αἰπεινῆς: μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς

χεῖρα ἐὴν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί. 420

ἄλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν

ἀγγελίην ἀπόφασθε: τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων:

ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,

ἢ κέ σφιν νῆάς τε σαῶ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν

νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδέ γ' ἐτοίμη 425

ἦν νῦν ἐφράσαντο ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος:

Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,

ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται

αὔριον ἦν ἐθέλησιν: ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω.'

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ 430

μῦθον ἀγασσάμενοι: μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν: